

lemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at personoplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de indsamles eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt. Medlemsstaterne skal fastsætte de fornødne garantier for personoplysninger, der i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed opbevares længere end i ovennævnte periode.

Denne opbevaring af registre med personoplysninger med især historisk formål finder under den gældende danske lovgivning sted i offentlige arkiver. En række af de spørgsmål, der bliver aktuelle i denne forbindelse, herunder forholdet mellem registerloven og arkivloven, er omtalt i Forskningsministeriets publikation »Elektronisk dokumenthåndtering og forvaltningsregler«, juni 1996.

Justitsministeriet har i 1996 nedsat et udvalg, der skal fremkomme med forslag til en revision af registerlovgivningen under hensyn til det ovennævnte EU-direktiv samt regeringens IT-politiske handlingsplan. Herunder skal udvalget bl.a. overveje grænsefladerne mellem arkivloven og registerloven. Det indgår i udvalgets kommissorium, at der skal fremlægges forslag til ny lovgivning på området i folketingssamlingen 1997-98. Kulturministeriet finder det på denne baggrund mest hensigtsmæssigt, at afslutningen af dette udvalgsarbejde afventes, før der fremsættes forslag til revision af de bestemmelser i arkivloven, der nærmere regulerer aflevering og tilgængelighed for arkivalier, der er lagret på elektronisk medium.

Tilgængelighed

Tilgængelighedsudvalget

I henhold til § 26, stk. 1, i den gældende arkivlov nedsatte kulturministeren i 1993 et udvalg, der løbende skulle vurdere praksis på tilgængelighedsområdet. I udvalgets kommissorium indgår, at udvalget ud over at vurdere praksis også skal udtale sig om, hvorvidt der bør gennemføres ændringer på dette område, og at udvalgets udtalelser vil indgå i vurderingen af behovet for ændringer i lovgivningen på tilgængelighedsområdet. Det fastsattes i kommissoriet, at udvalget ikke skal træffe afgørelser i enkeltsager og således ikke er ankeinstans i forhold til afgørelser truffet i tilgængelighedssager.

Udvalget har på basis af rigsarkivarens årlige rapporter afgivet tre beretninger til kulturministeren om udviklingen på tilgængelighedsområdet. Rigsarkivarens rapporter redegør for udviklingen på følgende punkter

- afleveringspraksis
- praksis vedrørende tilgængelighedsfrister samt
- praksis vedrørende dispensationer.

Det bemærkes, at tilgængelighedsudvalgets egen virksomhed må antages at have været af væsentlig betydning for indarbejdelsen af den gældende arkivlov. Udvalget er i sine beretninger fremkommet med en række konstruktive anbefalinger med henblik på at sikre størst mulig åbenhed.

Tilgængelighedsudvalget giver i sin 3. beretning udtryk for, at arkivlovens tilgængelighedsbestemmelser generelt betragtet har givet et godt grundlag for etableringen af den åben tilgængelighedspraksis på arkivområdet. Det samlede udvalg har således bemærket, at der tegner sig »... en fornuftig balance mellem relevante beskyttelseshensyn og hensyn til størst mulig indsigt fra offentlighedens side...«, ligesom udvalget finder »... udviklingen vedrørende dispensationsansøgninger positiv: Der er et stigende antal ansøgninger, men antallet af afslag er nærmest konstant...«

Aflevering og tilgængelighed

Udvalget har dog peget på det forhold, at arkivlovens afleveringsbestemmelser ikke i fuldt omfang er blevet efterlevet og har henstillet, at de ressourcer, der er nødvendige til sikring af rettidig aflevering, bliver tilvejebragt.

Som betingelse for, at statslige arkivalier er tilgængelige efter bestemmelserne i arkivlovens kapitel 5, forudsætter lovens § 20, at arkivalierne skal være afleveret til Statens Arkiver. Ifølge lovens § 13 skal arkivalier som hovedregel afleveres når de er 30 år, idet kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om de tilfælde, hvor en fravigelse af afleveringsfristen kan finde sted på grund af modstående hensyn. Disse regler er optaget i bekendtgørelse nr. 857 af 21. oktober 1992 om offentlige arkivalier og offentlige arkivers virksomhed, § 9. Det bemærkes, at reglen om 30 års afleveringsfrist fastsattes første gang i arkivbekendtgørelsen af 20. februar 1976, men at afleveringsfristen først ved arkivloven af 1992 knyttes sammen med den almindelige tilgængelighedsfrist. Den almindelige tilgængelighedsfrist var indtil ikrafttrædelsen af arkivloven af 1992 50 år.

Ved den ovenfor omtalte undersøgelse af arkivbestanden hos statslige myndigheder konstateredes, at der hos den statslige forvaltnings myndigheder opbevares ca. 53 hyldekilometer ikke endeligt kassationsbehandlede arkivalier, der er ældre end 30 år. Af disse 53 hyldekilometer er hovedparten, nemlig ca. 40 hyldekilometer ældre end 35 år. Kun en del af disse 40 hyldekilometre kan forklares med henvisning til de regler, der er fastsat om fravigelse af afle-